

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

ניקולא יוזגוף-אורבך

צוֹאָה

127

גיליון

אוגוסט 2025, מנחם אב ה'תשפ"ה

הגיליון מתחיל...

גיליון 127 של **ירחון השירה והספרות מוטיב** בנושא "צוואה" הוא גיליון מיוחד המוקדש כולו לזכרו של המשורר ניקולא יוזגוף-אורבך שהלך לעולמו במפתיע בתחילת חודש אוגוסט 2025, ביום הולדתו ה-41.

ניקולא הוציא לאור 7 ספרי שירה ומספר ספרי עיון ומחקר. שירים פרי עטו פורסמו בכתבי עת רבים וגם במספר גיליונות של כתב העת שלנו.

בגיליון זה תמצאו עשר יצירות פרי עטו.

ההודעה על מותו היכתה בהלם את כל עולם הספרות וגרמה עצב רב. אנו מבקשים לכבד את זכרו ויצירתו באמצעות גיליון זה.

בהוקרה ובכבוד רב,

אלירן דיין, רובי גורדון, עמליה יוניק, רוזי גולן ועידית גילאור

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון,

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

בשיחי אל המזוזה ניקולא יוזגוף־אורבך

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵת!
כָּל מַאֲבָקֵינוּ לְהַסְיוֹתוֹ
לְמַעַנְנוּ
כָּכָל מַעֲשֵׂינוּ, כָּכָל אַמּוֹנָתָנוּ, כָּכָל מַאֲדָנוּ
כָּכָל תְּפִלוֹתֵינוּ הַנּוֹאֲשׁוֹת לְעַבְדּוֹ
לֹא יִרְחִיקוּנוּ מִחֲלֵי, כָּאֵב וּמָנָת
לֹא יַצִּילוּנוּ מֵאֲרָה, פְּגַע וְסַרְפָּה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת עַצְמְךָ כְּאֵלֵינוּ
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יְסוֹד
כָּל נַפְשֵׁנוּ, הַסְּפָקֵנוּת וְהַמְיֻסָּרָת
כָּל מַחֲשָׁבָה טוֹרְדָנִית וּמְהַרְהָרָת.
וְשִׁנְנוֹת לְבָבֵנוּ כִּי מְלַבְדִּים אִינוּ אֶמֶת אֶחָדָת.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵת
וְהָנָה אִם הַכֹּל כְּבִיבָנוּ? תְּמוּט
כָּל תְּשׁוּמָט, בְּעֵז מוֹל פְּחָדֵנוּ הַתְּעַמָּת.

* פורסם בגיליון מספר 39 – אלוהים אדירים א

קול מהר כנען ניקולא יוזגוף־אורבך

קָל הַיְהוּדִי צֶפֶת
בוֹכִים בִּינּוֹת עֹצִים מְקַדְּשִׁים
בִּינּוֹת הָרִי עֲנֻקִים
בִּינּוֹת בְּתֵי רְחוּבוֹת עֲתִיקִים
בוֹכִים נְהָרוֹת מְכֹאֹב וְצֶעַר
עֲבוּרָה - עֶלְם חֵן
עֲבוּרָה - שׁוֹמֵר שְׂרָאֵל
הוּ, אֵל רָם וְנֶשֶׂא
שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמֵי צִיּוֹן
עַד מְתֵי תַּפְקִירֵנוּ
בִּידֵי אוֹיְבִים רְשָׁעִים?

דַּעַשׁ דִּישְׂרָאֵל ניקולא יוזגוף־אורבך

בָּבֵא אָבִיב
טַעמְתִּי
טַעמוֹ וְשֵׁל מְוֹת
עַת נְצַטְנָה סְבִי
מִפִּי אֱלֹהֵי הַיְהוּדִים
לְהַגְלוֹתֵנִי
מֵאֶרֶץ הַגָּלִיל
יַעַן כִּי רָשַׁע גָּמּוּר
וְטָמֵא אָנֹכִי.
הַגְדִּיל סְבִי לַעֲשׂוֹת
הַרְבִּיעָנִי מִכּוֹת נְמַרְצוֹת
וְלֹא נִתְיַשְׁבָּה דַּעַתּוֹ
עַד תָּלְנִי עַל שַׁעַר הָעִיר
וְקָרָא בְּכָל כַּחוֹ:
"שׁוּב לַעֲפָרָךְ".

צוואה

ניקולא יוזגוף-אורבך

ואם אמר עֲנֵפְתִי, תְּבִינִי?
האם תִּמְחַל וְתִמְשִׁיךָ בְּחַיִּיךָ כְּפִי לְשֶׁהִבְטַחְתָּ
כְּאֲשֶׁר הֵינּוּ חֲבוּקִים וְהִשְׁבַּעְתִּיךָ בְּאֶהְבְּתֵנוּ?
האם תִּחְפֹּשׂ דְמוּתִי בְּמִטּוֹת זָרוֹת?
בְּנִפְשׁוֹת מְזֻהָמוֹת לְשִׁכְחוּ זֵיו זְפִינָן לְשֶׁהוֹעֵם?
האם תִּחְפֹּשׂ אוֹתִי בְּדְמוּתוֹ לְשֶׁל
נֶעַר אֲשֻׁפְתוֹת מֵאֶחָת הַפְּרִיפְרִיּוֹת
וְתִישֵׁר דְרָכָיו, כְּפִי לְשִׁשְׁרֵתֵנִי?
האם תִּלְחֶם לְמַעַנּוֹ, כְּאֲשֶׁר יִלְחֶם בְּךָ וְנִגְדָדָה?
האם תִּמְשִׁיךָ לְאוֹהֲבֵי, לְאוֹהֲבֵנִי?

* פורסם בגיליון מספר 45 – אהבה וחושך

השקט שבינינו ניקולא יוזגוף־אורבך

דְמָמָה שְחֵלְקֵנוּ יַחַד
הֵימָּה
עֲנָגָה מְפֹל קְשׁוּט שְנֵאָמַר בֵּינֵנוּ
וְכָל אֲנֻשֵׁת נְשִׁימָה בֵּין מִיָּלָה לְמִיָּלָה
הֵימָּה
תְּמַצִּית הַיְנִימָנוּ בָּהּ
הַתְקַנְמָנוּ בְּחַיֹּת הַסְפוּנוֹת בְּמַעֲרָה
מִפְּנֵי צְנֹת לַיִל מְדַבְּרִית.
נְמִים אֱלֵמִים בָּהֶם שְׁטוּ מִחֲשָׁבוֹתֵינוּ
בְּסִירוֹת מִפְּרֵשׁ תּוֹעוֹת וְנִרְעָדוֹת
הוֹבִילוּנוּ לְחֹף מְבֹטְטִים
הוֹבִילוּנוּ זֶה לְזֶה
הוֹבִילוּנוּ בְּלֹא שְׂאֲמָרְנוּ מִיָּלָה
וְדַבְּרָנוּ אֵינְסוֹף.

קוסטיה ניקולא יוזגוף-אורבך

הוא הֵיָה זָפָה
גַם בַּיּוֹם שְׁאַחֲרָי
גַם לִלְא סָמִים
וּלְלֵא שְׁנָה

אֲלוֹהִים נָגַע בְּכָל אֵיבָרֵי גּוּפוֹ
בְּכָל תְּנוּעַת גּוּף שְׁבַצָּע
בְּאִישׁוּיָתוֹ הַמְּסַכְּסַכַת וְהַמְרַהֵיבָה
שְׁהִיָתָה בְּעֵינַי כְּעֵין אַרְכִּיטֶקְטוּרָה נְפִשִׁית
מִן הַתְּקוּפָה הַקְּלָסִית

נֶאֱרָף שֶׁהוּא בְּסוֹף הַכֵּל זוֹנָה מִמִּין זָכָר, סוֹחֵר סָמִים זוּטָר
וְכָל גּוּפוֹ צִלְקוֹת מַנְסִיוֹנוֹת אֶבְדָּנִים וּמַטְפוּלִים כִּימוֹתְרֵפִים
הוּא הַתְּגַלְמוֹת הַיְפֵי הָאֱלֹהִי עָלֵי אֲדָמוֹת
וְלוֹ נְכֻלְתִּי – הֵיִתִּי מִבְּקֵשׁ לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵיו גַּם לְפָנַי מוֹתִי.

הישבעו לפניי ניקולא יוזגוף־אורבך

שמעוֹנִי,
מִלֵּאכֵי הָאֹר:
נֹרִיאל, דִּלְקִיאל וְשַׁרְפִיאל
הַנְּגִי מְשׁוֹרֵר הָאֶפְלָה
מִשְׁבִּיעַ אֶתְכֶם
בְּכֹל שְׁמוֹתַי הַגְּלוּיִים וְהַנְּסֻתִים שֶׁל הָאֵל
לְמַעַן סִלַּק תִּסְלְקוּ הַתְּשֻׁכָה הָאֲרוּרָה
מִלֵּב אֶהוּבִי
גְּרֻשׁוּהָ
גְּרֻשׁוּהָ
גְּרֻשׁוּהָ
וְהִצִּיתוּ בּוֹ שְׁלֵהֲבַתְכֶם וְהִפִּיצוּ בְּנִבְכְּיוֹ אֹר
לְמַעַן יִוְכַל לִי
לְמַעַן לֹא יִבְלַע בְּעֵלְטָתִי עֵת אֶקְרַב
שְׁטָפוּ בְּאֵשׁ כָּל זְכָרוֹנֹתַי מִמְּנִי
שְׁרָפוּ כָּל רְגֻשׁוֹתַי
שְׁרָפוּ כָּל תְּשׁוּבוֹתַי עַד יָשׁוּב לְחִיקִי כְּבִימֵי קֶדֶם.

סלעית חוף

ניקולא יוזגוף-אורבך

הכאב לי שאַזנפּר
כּיצד שְׁחָקוּ אוֹתִי
דְּמַעוֹתַי הַמְּלוּחָוּת
שֶׁל הַיָּם, שְׁנַגַּע בּי
בְּהַסוּס וְנִסּוּג לְאַחֹר
כְּמוֹ נוֹתָר עָלַי
וְאֲנִי נוֹתַרְתִּי גְּקוּשָׁה
מְגַקֶּבֶת בְּחֵלְוִלָּהּ.

ילדי הדקדנס ניקולא יוזגורף־אורבר

ילדי הדקדנס
נָקוּ מְטָרָה
וְחָלַב אִם שְׁפוּרָה
שְׁחֵרוּתָהּ לְבָלוֹת בְּשִׁישִׁי
גַת־מְזֻגָה

בְּחֻבּוֹתֶיהָ הַמְסֻרָתִיּוֹת.

ילדי הדקדנס

נֶאֱנָסוּ לְעֵפֶל

לְאֲמִיּוֹת מְזֻדְקָנֹת עִם

גְּלוּבְּלִיזְצָה קְלוּקָלֹת

בְּכָרִיד רַב-תְּרַבּוּתִי

שֶׁהֶגֶשׁ עֲבוּרָם

בְּכָל בְּתִי הַסֶּפֶר

בָּהֶם חֲנֻכּוֹם

נְפוּלוֹת בְּנֵי נְפוּלוֹת מִן הַתְּקוּפָה הָאֵינְטֶלֶקְטוּאַלִית

לְשֹׁנָאָה עֲטוּפֹת מְנִירוֹת עֲרָכִיּוֹת וְלִהְשִׁיגִיּוֹת בִּינוּנִית.

כָּל אֵימַת שְׁנַמְלִטוּ מִן הָרִיק הַמְּבַחֵל,

בְּחֶפְשָׁם מְפֹלֵט

נְעַמְדָה לְפָנֶיהֶם דַּת חֲשׂוּכָה וְאֶפְלָה

בָּהּ אֲבָדוּ דְרָכָם וְחֲשָׁכוּ.

בָּהּ גַתְנֻנּוּ כָּל יְסוּדוֹת

יִשְׂרָאֵל.

השיבני ניקולא יוזגוף־אורבך

נזו צנאָתי לך
אָהובי
עַת אַפְקִיד נִשְׁמְתִי בְּהִיִּקְלוּתִיךָ:
הוֹשִׁיעֵנִי מִן הָאִפְלָה הָאֲרוּרָה שְׁקַדְמָה לְךָ
פְּדֵנִי מִן הַתְּהוֹ שְׁעֵטְפָנִי עַת הַרְחִיקוּךָ מִמְּנִי
זְכֹר שְׁחִייתִי דְרָכְךָ
זְכֹר שְׁחִייתִי
הַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ עִם בּוֹא הַשַּׁחַר
הַקִּיצָנִי.

הביטו בהם! החזירו אותם הביתה!

• 50 החטופים שנותרו בשבי החמאס •

מייסד: אלירן דיין
עורכים: אלירן דיין, רובי גורדון, עמליה ויניק, רזי גולן, עידית גילאור
גרפיקה: אלירן דיין

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

מוטיב (כתב עת) he.wikipedia.org/wiki/מוטיב

instagram.com/motiv.magazine

